

KLINIKA CHIRURGII URAZOWEJ NARZĄDU RUCHU I ORTOPEDII CMKP

SPSK im. prof. ADAMA GRUCY

ul. KONARSKIEGO 13, 05-400 OTWOCK, tel./fax (22) 788-56-75

e-mail: kl.chir.ur@spskgruca.pl

p.o. Kierownik Kliniki: dr hab. n. med. Rafał Kamiński Prof. CMKP

Recenzja pracy doktorskiej lek. Marcina Bęckiego p.t. „Wyniki leczenia operacyjnego złamań końca dalszego kości podudzia przy użyciu gwoździ śródszpikowych i śrub kierunkowych TMS”

Przesłana do oceny praca przedstawia opracowany maszynopis liczący w sumie 107 stron. Praca jest podzielona na 12 rozdziałów. Rozdział dwunasty to Załączniki, jedenasty to Piśmiennictwo gdzie autor podaje 114 pozycji, dziesiąty i dziewiąty to Abstrakt i Streszczenie. Rozdział ósmy to Spis rycin i tabel a siódmy to Skróty. Rozdziały od pierwszego do szóstego dzielą pracę na Wstęp, Założenia i cele, Materiał i metodykę, Wyniki badań, Dyskusję i omówienie wyników oraz Wnioski. Układ pracy jest zgodny z przyjętymi zasadami budowania prac naukowych i dostosowany do omawianych problemów i sposobów ich rozwiązywania.

Złamania końca dalszego kości podudzia stanowią trudny problem leczniczy. Ma na to wpływ specyfika anatomii tej okolicy jak również charakter złamania z krótkim odłamem obwodowym. Uważam, że wybór tematu rozprawy doktorskiej jest słuszny i uzasadniony z klinicznego punktu widzenia. We wstępie doktorant wprowadza czytelnika w samą istotę zagadnienia omawiając anatomię, etiologię, diagnostykę i podziały złamań oraz sposoby leczenia. Omawiając te zagadnienia autor powołuje się na szereg pozycji z piśmiennictwa. Cele pracy (w liczbie czterech) są jasno sformułowane i przekonywujące.

Materiał kliniczny to 40 chorych leczonych operacyjnie z powodu złamania końca dalszego kości podudzia przy użyciu gwoźdźca śródszpikowego oraz śrub TMS w latach 2014 – 2018. Badania kontrolne chorych przeprowadził doktorant bardzo wnikliwie i wielokierunkowo. Ocena wyników opiera się na znanych w piśmiennictwie skalach. Tak dokładną ocenę wyników uważam za bardzo istotną i świadczącą o wiarygodności niniejszego opracowania. Ocena wyników została przeprowadzona bardzo starannie, w oparciu o bardzo dokładną a jednocześnie przekonywującą i przejrzystą analizę statystyczną. Zarówno tabelaryczna forma przedstawienia wyników jak i ich opis zasługuje na uznanie i czyni pracę jeszcze bardziej wartościową.

W rozdziale dyskusja i omówienie wyników autor komentuje swoje wyniki w sposób zrozumiały, przeprowadza również porównanie z wynikami innych autorów. Praca jest ilustrowana dobrze dobranymi rycinami.

Zakończenie pracy stanowią cztery wnioski, które znajdują oparcie w materiale dowodowym stanowiąc pozytywne odpowiedzi na założenia i cele rozprawy.

Chciałbym teraz przedstawić kilka uwag dotyczących pracy:

Wydaje mi się, że na stronie 2 należałoby wytluszczyć numery głównych rozdziałów i zastosować spacje pomiędzy nimi. Spis treści byłby wtedy bardziej czytelny.

Można by mieć pewne wątpliwości czy rzeczywiście uzyskane wyniki przy siedmiu operatorach, w tym dwóch lekarzy rezydentów, na 40 chorych nie pozostają w pewnym związku z techniką przeprowadzonego zabiegu operacyjnego.

W pozycjach cytowanego piśmiennictwa zabrakło mi trochę polskich autorów.

Pewien niedosyt pozostawia fakt braku grupy kontrolnej, czyli grupy chorych leczonych operacyjnie inną metodą, na przykład zespoleniem płytkowym.

Chciałbym wyraźnie podkreślić, że powyższe uwagi w niczym nie umniejszają wartości samej pracy.

Autor przedstawia bardzo dobrą analizę trudnego problemu. Uważam, że praca ma dużą przydatność kliniczną zwracając uwagę, że zespolenie tego typu uzasadnia szerokie stosowanie tej metody w leczeniu złamań końca dalszego kości podudzia.

Praca doktorska lek. Marcina Bęckiego stanowi samodzielny, oryginalny i wartościowy dorobek naukowy doktoranta i jest cennym przyczynkiem do lepszego poznania problematyki złamań końca dalszego kości podudzia. Uważam, że praca doktorska p.t. „Wyniki leczenia operacyjnego złamań końca dalszego kości podudzia przy użyciu gwoździ śródszpikowych i śrub kierunkowych TMS” odpowiada wymogom stawianym pracom na stopień doktora nauk medycznych. Stąd mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Radzie Nauk Medycznych Uniwersytetu Medycznego w Łodzi wniosek o dopuszczenie lek. Marcina Bęckiego do dalszych etapów przewodu doktorskiego. Chciałbym również postawić wniosek o wyróżnienie powyższej pracy ze względu na znakomite opracowanie, wartość naukową i znaczenie kliniczne.

Prof. dr hab. n. med. Stanisław Pomianowski